

Pripovedovati zgodbo

“In tvojo lastno dušo bo presunil meč ...”

Radi imamo dobre zgodbe.

Odkar smo bili majhni otroci, so nas zgodbe privlačile. Najprej smo hoteli, da nam jih berejo drugi. Potem smo začeli ustvarjati svoje zgodbe tako, da smo jih risali. Potem smo prišli do stopnje, ko gledamo televizijo, ko nam postanejo vseč določene serije in nestrpnno pričakujemo, da vidimo nadaljevanje.

Ljubezen do zgodb nas pripelje do kina in branja in poslušanja zadnjih novic o komerkoli že.

Zgodbe so nam tako zelo pomembne; nekoč je neki pisatelj celo napisal: Bog je ustvaril človeka zato, ker ima tako rad zgodbe.

Pisatelj je hotel reči, da je vsak izmed nas svoja zgodba, zgodba, ki ji Bog rad prisluhne. Skoraj si lahko predstavljamo Boga, kako govori vsakomur izmed nas: “Nadaljuj. Pripoveduj naprej.”

Luka, avtor današnjega evangelija, je eden najboljših pripovedovalcev zgodb vseh časov. Zelo dobro razume, da imamo radi zgodbe zato, ker se lahko vživimo vanje, se poistovetimo z liki in ti postanejo naši. Božična zgodba je verjetno ena najpriljubljenejših vseh časov. To je zgodba o Bogu, ki ima tako rad vsakogar izmed nas, da zapusti nebesa in postavi svoj šotor med nami, kot pravi eden izmed prevodov.

Zgodba govori o tem, kako ta isti Bog popolnoma vstopi v naš svet, od tega trenutka naprej živi med nami, je z nami, se veseli z nami, z nami joka, z nami krvavi in zmaguje z nami.

V današnjem evangeliju Luka postavi zgodbo o Jezusovem rojstvu na drug nivo. Jezusa predstavi verski skupnosti, ki so ji

pripadali njegovi starši. To zdaj postane zgodba, ki intimni svet Marije in Jožefa razširi na širši svet judovske skupnosti in vse družbe.

Lukova zgodba končno postane tista, ki pripoveduje o stvarjenju nove celotne duhovne družine – katere del smo. A bodite pozorni, da v tej prelepi zgodbi Simeon, predstavnik celotne zgodovine judovske vere, vzame Jezusa v naročje in se obrne k Mariji, rekoč: “Prebodel te bo meč bolečin.”

Daleč stran od tega dogodka angeli prepevajo: “Slava Bogu na višavah.” Daleč so pastirji v čudenju in občudovanju. Daleč je tišina štalice.

Namesto tega nastopi opomnik teme.

Prvi simbol tega, kdo je Jezus in kaj prinaša svetu, nam je predstavljen: to je meč. Meč predstavlja odločitev, ki jo mora sprejeti vsak od nas, ko piše zgodbo svojega življenja.

Jezus upa in prosi, da bomo ta meč uporabili na najbolj pozitiven način: kot orodje, ki bo zarezalo v srce naše človečnosti, da bi bili lahko rešeni pred sužnostjo uničujočega načina življenja.

Ta meč, ki je Jezusovo življenje ljubezni, nam daje moč, da v svoje življenje vpeljemo svobodo – svobodo, da lahko živimo milosti, o katerih smo slišali v drugem berilu: “prisrčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, milobo, potrpežljivost”

Naše življenje je zgodba, ki jo Bog z užitek bere. Kako bo bral tvojo?

avtor: T. Wolgamot

prevod: P. Grimani

<http://celebrationpublications.org>